

Trước đây 20 năm, năm 1989, những chế độ cộng sản do Lenin và Stalin dựng lên đã nhanh chóng sụp đổ khắp Âu Châu, những những lâu đài do trẻ em đắp lên bằng cát trên bãi biển bị sóng trào xóa mặt. Những hai mươi năm sau khi bức tường Berlin bị đổ sụp, khi nhìn lại, đi vào làm chúng ta ngạc nhiên không phải là tại sao chế độ nghĩa Cộng Sản đã bị xóa bỏ nhanh đến thế. Đáng ngạc nhiên hơn nữa là tại sao các chế độ Cộng Sản lại sống được lâu như vậy, hơn 70 năm ở Nga và 40 năm ở các nước Đông Âu? Và sau khi loài người biết rõ sự thật, chúng ta còn thắc mắc tại sao những ý nghĩ không tưởng đến mức điên rồ như vậy lại thu hút được hàng trăm triệu người tin theo trong hơn một thế kỷ để gây nên tình huống cho hàng thế kỷ khác, trong đó có hàng trăm triệu người bị chết oan chết vì những chính sách kinh tế không tưởng? Đó là những câu hỏi đáng suy nghĩ trong tuần lễ đầu tháng Mười Một này. Để biết là cho những người nhìn nhận câu chuyện nghĩa và chế độ cộng sản. Chúng ta sẽ bắt đầu bàn về câu hỏi thứ hai.

Năm 1975 khi cộng sản chiếm miền Nam Việt Nam, các cán bộ quân giáo lên mặt giận dữ “chống nghĩa Mác Lê nin vĩ đại.” Những người miền Nam phải bỏ tay, buông súng vì hết đạn năm đó, không ai có thời giờ nghĩ chuyện 15 năm sau chính họ mới là kẻ cuội cùng lại chiến thắng trên mặt trận tư tưởng; còn những kẻ huênh hoang về những “dòng thác cách mạng” mới thật bực tức! Cái chế độ nghĩa “bách chiến bách thắng” của họ hiện nguyên hình chỉ là những trò tưởng do các lãnh đạo tài vu vơ, lại dùng để nô nhố hóa các đảng viên và dân chúng. Một nửa loài người bắt đầu, bước vào trong “những thiên đàng ng mù,” những mặt nạ của Dục vọng Thu Hấp, cho nên khi những thiên đàng đó tan rã thành mây khói.

Một bạn trẻ người Long Xuyên năm 1978 sắp đi tu tập phải đi bắt đầu đi chợ để lấy tiền chi tiêu ở Campuchia, đã được cha mẹ cho đi vượt biên. Vượt biên thành, anh bắt gặp cán bộ trong tnh, tu tập vào hàng cha chú mừng mặt trẻ. Ông cán bộ dặn: “Anh đừng tưởng anh chạy sang Thái Lan, sang Mỹ là thoát nhé! Bánh xe Cách mạng sẽ nghiền nát Thái Lan, sẽ nghiền nát phóng nước Mỹ, lúc đó anh chạy đi đâu?”

Hai chục năm sau, cậu thanh niên đó đã vượt biên lại có dịp trở về nước. Ông chú cấp y cũ nay đã quên hết cái bánh xe lịch sử cũ vì rõ ràng nó đang quay ngược chiều, ông chỉ tìm cách tranh thủ vết dầu trên mình để biến hóa!

Những người theo chế độ nghĩa Mác xít, vì đức và nghiên cứu các sách vở của Karl Marx, là những nhà triết học mẫn cảm và những thanh niên trẻ người non d. Những người như Tô Thu Thâu, Trần Công Tường, Trần Đức Thọ ở nước ta thành thật tin vào hệ thống tư tưởng do Karl Marx dựng lên, mà họ biết qua sách vở. Sự thật là chỉ vì họ yêu mến mà họ tin của Marx, vì phóng đại cấp vô sản và cả loài người, cho nên tin tưởng d dàng vào các lý luận của ông ta. Tô Thu Thâu đã bị biến cộng sản để tam đứ đừ của Stalin h sát ngay năm 1946. Còn Trần Công Tường và Trần Đức Thọ mới những người ngấm mết nỗi đau khổ suốt đời, chế độ kinh “bên tiếm vu” nhân danh chế độ nghĩa Marx những trong hành động thì phản bội ông thầy.

Các lãnh đạo cộng sản những thế hệ trước vào các thế hệ gian hùng do Stalin huấn luyện. Chính bạn họ không hề nghiên cứu Karl Marx bao giờ. Ông Hồ Chí Minh đã nói rằng ông không có mặt tư tưởng nào ngoài tư tưởng Mác Lênin. Những ông cũng chỉ tiếp nhận được những của căn bản của chế độ nghĩa Mác Lênin, qua những sách tóm tắt giáo khoa để cán bộ ký tên Stalin, mà ông Hồ đã cầm bút dịch sang tiếng Việt khi trẻ trong hàng Pác Bó. Phản lại những người khác theo cộng sản chỉ vì mê say những khu híu tuyên truyền của Lenin và Stalin và choáng váng

trở thành công cụ a h trong việc c p chính quyền và công c ch đ đ c tài đ ng tr .

Nếu nghiên cứu và đ c k Karl Marx, thì ng i h i tình ý m t chút cũng ph i nh n ra ngay là chính “Cu c cách m ng Tháng M i” đã ch ng t nh ng đ u Marx tiên đoán đ u sai h t. Và cu c toàn th ng c a Mao Tr ch Đông n n c Trung Hoa kinh t l c h u l i càng cho th y t t ng c a Marx v a l m l n v a vô v trong việc gi i thích l ch s .

Karl Marx đoán r ng sau khi gi i t b n “làm xong nhi m v l ch s ” công nghiệp hóa đ i s ng kinh t r i, nh ng mâu thu n n i t i s làm cho nó s p đ . Giai c p vô s n tr ng thành s đ ng lên làm cách m ng đ t i n t i Ch nghĩa Xã H i. Trong th c t , các ch đ mang danh “Mác xít” đã đ c thành l p nh ng n c hoàn toàn ngoài đ đoán c a Marx. N c Nga năm 1917 và Trung Qu c năm 1949 v n là nh ng xã h i nông nghi p ch a đ c k ngh hóa đ n m c, giai c p t b n ch a th c s thành hình và t i c hai n c không h có nh ng giai c p vô s n giác ng nh Marx mô t .

T i Vi t Nam đã có ng i nhìn th y th c tr ng xã h i nh v y. T năm 1940 Phan B i Châu đã t ng nh n m nh r ng n c ta lúc đó không h có gi i t b n, cũng không có giai c p vô s n. Vì th c Phan khuyên ng i mình không nên theo ch nghĩa c ng s n. C Phan ch tìm hi u ch nghĩa “Mã Kh c T ” qua các sách ch Hán, nh ng c có đ óc t nh táo và lòng m n c m đ nhìn th y cái ch nghĩa c ng s n đó không phù h p v i nhu c u cách m ng c a dân t c Vi t Nam.

Ch nh ng ng i mù lòa vì m m ng, vì không t ng, m i ch y theo ch nghĩa đó. Nh ng ng i c ng s n đ u tiên n c ta đã đ c kích l thêm khi h nhìn th y cu c đ o chính B n S Vích Nga thành công. H không bi t r ng chính việc xây đ ng ch đ c ng s n n n c Nga đã là m t bi n c ph nh n t t ng Karl Marx r i. Nh ng bài h c quan tr ng nh t đ i v i h Mát C Va là đ c Stalin nuôi, d y, hu n luy n các k thu t tuyên truy n, k thu t c p chính quy n và công c quy n l c b ng m t h th ng ki m soát các đ ng viên b ng ch nghĩa lý l ch, ki m soát m i ng i dân m t cách ch t ch qua ch đ tem phi u, h kh u. Năm 1945 n c ta nh ng ng i c ng s n “qu c t ” đã th ng th các ng i theo ch nghĩa dân t c “qu c gia,” ch vì h n m v ng các th đ n đó. Và năm 1975 cũng gi ng nh v y.

Ph n l n nh ng cán b c ng s n Vi t Nam v , k c nh ng ng i đã leo lên hàng lãnh đ o, đ u h c ch nghĩa c ng s n theo l i đ c truy n đ n, ch y là h c nh ng kh u hi u c a Stalin do H Chí Minh đem v . H h c Mác Xít theo l i các nhà Nho th i x a h c thu c các kh u hi u “tu, t , tr , bình,” h c “tam c ng, ngũ th ng,” vân vân. R i c nh th , c h c thu c lòng là đ , ai thu c nhi u kh u hi u là gi i.

Trong h i ký c a Đoàn Duy Thành, ông k m t cu c tranh lu n gi a gi i lãnh đ o cao nh t trong đ ng, Đ M i b m i ng i v n cho đ u i lý, không bi t nói gì h n, ch kh ng đ nh: “Có nh th m i là B n S Vích!” M i ng i không ai hi u ông ta nói gì c , nh ng nghe kh u hi u đó r i thì đ u im l ng c !

Các lãnh t và đ ng viên đ u nh m m t hô kh u hi u. H t p thói quen nh c l i các kh u hi u đ phát bi u; lâu ngày quen, dùng việc hô kh u hi u thay th cho hành đ ng suy nghĩ; t đó nh m m t tin vào đ ng, vào lãnh t là nh ng ng i g n nh chi m đ c quy n đ t kh u hi u

mọi. Hồ Chí Minh chắc hẳn nói, “Đảng chí Stalin nói như thế! không bao giờ nhảm cớ,” là tất cả hết thảy của nó! Giờ ngẫm lại các hạn chế của hô “Đảng Cộng Sản đã nói” để bắt mọi người thiên hạ. Với khí cớ đó, thế ngẫm lại trên bất kỳ một nền mớ gì, chỉ dùng các khu hiu. Lên lớp nhau, chỉ cớ nếm múa mép khoe mớ ý thu thập, mớ danh từ là để chèn ép mình thông thái, đáng làm thầy và sai khiến thiên hạ. Lại ănnói ba hoa đó ngay cả khi thay đổi từ biến hóa cũng vẫn còn!

Ông Đoàn Duy Thành từng làm bí thư Hội Phòng, đã leo lên đến chức phó thủ tướng và được Lê Duẩn đề ý chuyển lên làm thủ tướng bí thư, nhưng may mắn Địch Mưu phá đám đành chịu thua. Khi đã vào mớ ngẫm lại rồi, ông Thành vẫn còn trung thành với đảng mớ dù chính ông đã nhả ra sự trơ ngơ ngớ ngẩn của chế độ nghĩa là chỉ để cớ ngớ ngẩn.

Cũng như hầu hết các đảng viên cộng sản khác, ông Thành không biết “chế nghĩa xã hội” nó là thế nào bởi vì chỉ biết qua các khu hiu mà thôi. Ông thú nhận sự hiu biết của mình với Mác xít, tóm tắt trong một câu: “Chỉ biết là phải làm cho mọi người sung sướng!” Muốn chứng minh, ông giải thích: “...học như Marx nói hàng hóa phải nhu cầu như nhu cầu của chúng ta, mọi người lên cộng sản để...” Tin tưởng vào một chế độ nghĩa như vậy thì chế độ khác gì một tín đồ của một tôn giáo tin vào cõi thiên đường, cớ là. Không thể gọi là một lý thuyết, một chế độ nghĩa để, nhất là lại từ xấp xỉ là một chế độ nghĩa khoa học!

Bởi vì chỉ cớ nhảm mớ tin mà không được thực mớ, không đảng viên nào dám hỏi: “Làm cách nào để hàng hóa phải nhu cầu như nhu cầu của chúng ta?” Marx không nói vì Marx không nghĩ đến vấn đề đó. Mà chỉ tập đoàn lãnh đạo cộng sản trong gần một trăm năm cũng không biết làm cách nào! Khi kinh tế các nước cộng sản sụp đổ vì trì trệ quá lâu, các lãnh đạo chỉ còn tìm đường xoay trục lý, được đâu hay đó.

Vì không thể dùng các khu hiu của Stalin mà làm ra cớ mớ o để cớ nếm! Ông Đoàn Duy Thành lý làm hãnh diện khoe ông là một người đi đầu tiên áp dụng phương pháp “khoán sổ trong nông nghiệp” cho nước ta, khi Đảng Tiểu Bình cũng thay đổi bên Trung Quốc. Nhưng dù muốn áp dụng phương pháp đó để phá phá mình, ông Thành cũng không dám làm, vì biết Trung Quốc Chính là người “chế độ khoán sổ” mớ nh nhảm, sau cuộc thí nghiệm ở Vĩnh Phú khi một bí thư tỉnh bị trừ díp.

Trong những năm đầu thập niên 1980 miền Bắc biến đổi, nhu cầu nông dân ở Thanh Hóa đã chế độ đổi. Nhưng lớp trưởng của Bộ Chính Trị đảng Cộng Sản vẫn kiên cố giữ vững khu hiu “tập thể hóa,” ai nói khác là một hết dĩa và, quy định bao năm mớ giành được. Đảng không chấp nhận cho nông dân được tự do canh tác và hưởng các thành quả do sức lao động của mình tạo ra. Đoàn Duy Thành rất đau đớn khi viết: “Đổi thì đổi, nhưng chế độ mớ tập thể trưởng, một chế độ nghĩa xã hội...” Ông thú nhận tiếp: “mà chế độ nghĩa xã hội thì có ai mà hình dung ra được cả thế như thế nào?”

Đó là nỗi đau lòng của một cán bộ cộng sản sống trong thiên đường mù, hết lòng tin vào chế độ nghĩa dù không biết nó đưa mình đi đâu! Dù muốn gì lòng tin của một tín đồ, nhưng Đoàn Duy Thành vẫn phải nhìn ra sự thật, cảm đau lòng mà đảng Cộng Sản đã gây ra cho nước ta: “Một nước nông nghiệp lại thiêu hủy thế, đành chịu chế độ đổi, chỉ vì sự mớ chế độ nghĩa xã hội, (s) phá vỡ hợp tác xã!”

Những thiên đàng mù tan rã

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng

Thứ Bảy, 07 Tháng 11 Năm 2009 09:32

Tên thật của chúng tôi là một nhân loại, trong đó có đảng bào Việt Nam chúng ta, là do những kẻ đi xây thiên đàng mù gây ra. Năm 1989 những thành trì của chủ nghĩa cộng sản ở Âu Châu đã sụp đổ khi những người sống trong đó đứng lên chống, lật đổ và lật đổ, lật đổ và lật đổ. Chúng ta bao giờ mới thấy những người và những chính trị gia bị tan tành mà không mất ai những người, không mất ai cho nên họ không những vậy.

Chúng tôi nghĩ về Karl Marx! Ví dụ như chủ nghĩa cộng sản ông không bao giờ được đem ra số đông làm lý do tuyên truyền và cộng đồng chủ đạo cộng sản thì tôi nghĩ rằng ông vẫn được lịch sử coi là một nhà tư tưởng lớn không may mắn. Năm 1989 lịch sử nhân loại thay đổi, những điều ông suy nghĩ, lập luận suốt một đời của ông cùng với nguyên hình của những gì ông đã huy động và ra bằng chứng bị lật đổ. Ông mất một cách vì mang những chỉ của một người trí thức được mong trở thành một “thánh tiên tri” mới. Thực là đến giờ này ông vẫn chưa được nhận một, vì còn những nhóm lãnh đạo các tài ở Trung Hoa, Bắc Hàn, Cuba và Việt Nam, vẫn là những tên của ông được cộng đồng quy định hành và lý lẽ của họ chủ nghĩa đó chỉ còn là những kẻ lừa dối và những kẻ lừa dối và bóc lột những người khác.